

Sygn. akt: II K 386/16

1 Ds. 489/16 PR L.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Niedziałkowska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Ewa Jodko

przy udziale Prokuratora: ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13.02.2017 r.

sprawy **J. O.** syna J. i W. z domu W.

ur. (...) w D.

oskarżonego o to, że w dniu 25 września 2016 roku na drodze (...)w S., gm. K., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości ze stężeniem alkoholu prowadzącym do 0,46 mg/l w wydychanym powietrzu (0,96 promila) prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym w ten sposób, że kierował samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

orzeka:

I oskarżonego J. O. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to z mocy art. 178a § 1 kk skazuje go, a z mocy art. 178a § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 zł. (dziesięć);

II na mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, z wyłączeniem pojazdów mechanicznych, dla których wymagana jest kat. (...) prawa jazdy, na okres 3 (trzech) lat;

III na mocy art. 43 § 3 kk nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu dokumentu uprawniającego do kierowania pojazdami wystawcy dokumentu;

IV na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5000,00 zł. (pięć tysięcy) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

V na mocy art. 627 kpk w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza oskarżonemu opłatę w kwocie 50,00 zł. (pięćdziesiąt) oraz obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi.

Sygn. akt: II K 386/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. O. lat 60 ma wykształcenie zawodowe – ślusarz spawacz. Jest emerytem. Uzyskuje świadczenie emerytalne w wysokości 528,00 zł. Pomaga synowi w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, które mu przekazał w darowiźnie. Jest żonaty, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Posiada prawo jazdy kategorii A, (...) i (...). Nie był dotychczas karany sądownie.

W dniu 25 września 2016 r., około godz. 22:30, w miejscowości S., na drodze (...) oskarżony kierował samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...). Po minięciu zjazdu, cofając wjechał do przydrożnego rowu.

Po przybyciu na miejsce policji, oskarżony został poddany odpowiednio o godz. 00:15 i 00:17 badaniu urządzeniem kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu typu A. A..o uzyskując wynik odpowiednio 0,42 i 0,46 mg alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza.

J. O. w chwili kierowania pojazdem mechanicznym znajdował się w stanie nietrzeźwości ze stężeniem alkoholu prowadzącym do 0,46 mg/l w wydychanym powietrzu.

Oskarżony nie kwestionował wyników badań.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego k – 6, k – 20, k – 48v;

- zeznania świadka M. O. k – 9v, k - 49;

- dokumenty: notatkę urzędową k – 1; protokół użycia A. A..o k - 2; dane osobopoznawcze k – 8, k - 48; kartę karną k – 12; opinię sądowo – lekarską k 29 – 30;

Oskarżony **J. O.** w toku dochodzenia przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż tego dnia od godz. 17:00 wypił jedno piwo marki S. o poj. 0,5 l., po czym około godz. 18:30 wypił dwa kieliszki wódki o poj. 25 ml. Po godz. 22:00 odwiedził kolegę do wsi. Jak wskazał, w drodze powrotnej, wjechał do rowu. Wyraził żal z powodu tego, co się wydarzyło (k – 6, k - 20).

Przed Sądem oskarżony nie zaprzeczył swojemu sprawstwu. Wyjaśnił, iż tego dnia pomagał synowi w gospodarstwie. Postanowił, jak wskazał, odwiedzić do wsi mężczyznę, który również pracował w gospodarstwie nie chcąc by ten nocował w stodole. Jak podał, przejechał około 500 m., przy czym drogą asfaltową około 50 m (k – 48v).

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości pozwala na przypisanie oskarżonemu J. O. sprawstwa czynu polegającego na tym, że w dniu 25 września 2016 r., około godz. 22:30, w miejscowości S., na drodze (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. ze stężeniem prowadzącym do 0,46 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...) tj. wyczerpującego znamiona występku z art. 178a § 1 kk.

Oskarżony w złożonych wyjaśnieniach przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k – 6, k – 20, k – 48v). Z ujawnionych dokumentów (k – 1, k – 2) wynika, iż po podjęciu czynności przez policję, zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego wynosiła odpowiednio 0,42 i 0,46 mg alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza, zaś przywołując stanowisko biegłego – lekarza medycyny sądowej wyrażone w opinii sądowo – lekarskiej (k 29 – 30), tempore criminis oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości ze stężeniem prowadzącym do 0,46 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Zatem wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy uznać należy za wiarygodne i znajdujące potwierdzenie zarówno w zeznaniach świadka M. O. (k – 9v, k – 49), jak i we wskazanych dokumentach, którym Sąd nie znalazł

podstaw, by odmówić mocy dowodowej, a które to zostały sporządzone we właściwej formie przez uprawnione organy, po opinii biegłego, co do której wniosków żadna ze stron nie zgłosiła uwag.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona występku typizowanego w art. 178a § 1 kk.

Stąd też Sąd - kierując się ogólnymi dyrektywami i zasadami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk - uznając oskarżonego za winnego popełnienia przypisanego mu czynu - z mocy art. 178a § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 zł. (pkt I wyroku).

Proces wymiaru kary w niniejszej sprawie wymagał – wobec alternatywnej sankcji karnej za przypisany oskarżonemu czyn - w pierwszej kolejności wyboru rodzaju kary, a następnie jej wysokości.

Zważywszy, iż oskarżony ma stały, miesięczny dochód, pomaga w prowadzeniu gospodarstwa rolnego synowi (dane osobopoznawcze k - 48) orzeczenie kary ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej pracy na cele społeczne byłoby niecelowe i sprzeciwiałoby się racjonalizmowi reakcji karnej. Podobnie kara pozbawienia wolności, chociażby z zastosowaniem dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia jej wykonania nie spełniłaby w ocenie Sądu w stosunku do oskarżonego postulatów adekwatności kary do stopnia zawinienia i karygodności popełnionego przez niego czynu.

Zdaniem Sądu trafność reakcji karnej w stosunku do oskarżonego wymagała wymierzenia mu kary grzywny.

W ocenie Sądu orzeczonej kara jest adekwatna zarówno do stopnia zawinienia, jak i stopnia społecznej szkodliwości czynu, którego oskarżony się dopuścił. J. O. po spożyciu alkoholu w postaci piwa i wódki, mając świadomość tego, że znajduje się pod jego działaniem, zdecydował się na jazdę samochodem. Wskazuje to na rażące lekceważenie przez niego podstawowych reguł ostrożności w ruchu drogowym. Znajdując się w stanie nietrzeźwości i decydując się na prowadzenie pojazdu w ruchu lądowym, oskarżony wykroczył przeciwko jednej z podstawowych zasad rządzących porządkiem i bezpieczeństwem ruchu na drogach, wyrażonej w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20.06.1997 r. – Prawo o ruchu drogowym tj. zasadzie bezwzględnej trzeźwości, stwarzając przy tym zagrożenie dla samego siebie, przewożonego pasażera, jak również innych uczestników ruchu drogowego. Powszechnie wiadomym jest, iż kierowcy znajdujący się pod wpływem alkoholu mają mniejsze możliwości uniknięcia sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, co z kolei jest częstą przyczyną wypadków drogowych.

Wskazane okoliczności przemawiają za większym, niż znikomy stopniem karygodności jego czynu.

Do okoliczności łagodzących Sąd poczytał oskarżonemu przyznanie się do zarzucanego czynu, jego dotychczasowy, ustabilizowany sposób życia, niekaralność (karta karna k – 12), a także wyrażoną skruczę, szczery żal.

Ferując karę Sąd nie dostrzegł szczególnych okoliczności obciążających.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu, kara grzywny w wymiarze 50 stawek przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 zł. pozwoli na efektywne oddziaływanie na oskarżonego i da mu szansę wyrobienia w nim pożądanej przez prawo potrzeby ukierunkowanej na przestrzeganie prawa. Mając na względzie zawartość bezprawia w przypisanym oskarżonemu czynie Sąd uznał, iż znajdzie ono odzwierciedlenie w liczbie stawek 50, a względem sytuacji majątkowej oskarżonego pozwala na ustalenie wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 zł.

Wobec tego, iż oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji znajdując się w stanie nietrzeźwości, Sąd na mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł wobec niego środek karnej w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych z wyłączeniem pojazdów, dla których wymagana jest kategoria (...) prawa jazdy, na okres 3 lat, nakładając na oskarżonego obowiązek zwrotu dokumentu prawa jazdy wystawcy dokumentu (pkt II - III wyroku).

Jednocześnie, na mocy art. 43a § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 5000,00 zł. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (pkt IV wyroku).

Orzeczona kara oraz środki karne, mające charakter obligatoryjnych w związku z przypisaniem sprawcy przestępstwa z art. 178a § 1 kk, odpowiadają jednocześnie w swym zakresie i rozmiarze (w dolnych granicach zagrożenia) celom zapobiegawczym i wychowawczym, jakie mają osiągnąć w stosunku do oskarżonego. Przyczynią się w ocenie Sądu, w wystarczający sposób do wywołania po stronie sprawcy refleksji odnośnie popełnionego czynu, którego następstwa mogły okazać się bardziej dotkliwe w skutkach dla niego samego, nie wykluczając innych uczestników ruchu. Czas, na jaki następuje wyeliminowanie oskarżonego z uczestnictwa z ruchu drogowego jako kierowcy jest - w ocenie Sądu – koniecznym okresem w związku z dopuszczeniem się przez niego popełnienia czynu wyczerpującego znamiona występku z art. 178a § 1 kk. Przy jego rozmiarze Sąd miał na względzie zwłaszcza stopień upojenia alkoholowego, jak również stopień karygodności czynu, na co wskazano powyżej.

Wskazać należy, iż przede wszystkim rozmiar środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, z wyłączeniem pojazdów, dla których wymagana jest kat. (...) prawa jazdy z uwagi na świadczoną przez oskarżonego pomoc synowi w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, a co za tym idzie zapewnienia mu tym samym możliwości dalszej pracy w gospodarstwie, spełnia potrzeby w zakresie prewencji ogólnej, wskazując na zasadność i konieczność pozbawiania nietrzeźwego kierowcy możliwości prowadzenia pojazdów i dania mu szansy weryfikacji swojego bezprawnego zachowania. Orzeczony zakaz, przy uwzględnieniu dotychczasowej postawy oskarżonego, jest konieczną i adekwatną reakcją na przestępstwo, którego popełnienia dopuścił się. Należy w tym miejscu podkreślić, iż właśnie z racji pełnionej przez oskarżonego funkcji jego zachowanie, w tym jako uczestnika ruchu drogowego, winno być oceniane przy zastosowaniu większej niż przeciętna, miary.

O kosztach sądowych Sąd orzekł stosownie do brzmienia art. 627 kpk w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (pkt V wyroku).